

Nyári emlékeim

Idén a családi nyaralást a koronavírus járvány veszélye miatt Magyarországon szerveztük meg. Későn kezdtünk el gondolkodni az úticélról, ezért a sok hozzánk hasonlóan belföldi nyaralást választó vakációzó miatt nehéz volt szabad szállást találnunk.

Augusztus 4-én Budapest felé vettük az irányt. Megtekintettük a Halászbástyát, ahol gyönyörködtünk a várost kettévágó, méltóságteljesen hömpölygő Dunában, a Parlament csipkés épületében, a Mátyás templom színes tetőcserepeinek látványában. Ittunk a közeli Starbucks-ban egy kávét, majd elfoglaltuk a szállásunkat, ami a bulinegyedben helyezkedett el. Este valóra váltottuk a kívánságomat, egy japán étteremben megkóstoltam életem első csirke-rámenjét. Rengeteg friss, roppanós zöldséggel és tésztával készült levest kaptam, amit egy nagy merőkanál és evőpálcikák használatával fogyasztottam el.

Másnap felkerestünk egy macskás kávézót, ahol nagyon sok aranyos cicus társaságában időztünk, megpihelve a nagyvárosban. Voltak Main coon macskák is, ezt a fajtát különösen kedvelem. A cicák szabadon sétálgattak a vendégek között, lustálkodtak a székeken, vagy a kihelyezett macskazugok valamelyikében. Az egyik mellénk telepedett szunyókálni. Egy darabig tűrte a simogatásunkat, aztán finoman ráfogott a kezemre a karmával és a fogaival, ezzel jelezte, hogy ennél több törődést nem igényel, nyugalomra vágyott.

A második estét már Egerben töltöttük, a Dobó tér mesés hangulatát szívtuk magunkba. Egy 200 éves épületben szálltunk meg, ahol a berendezés ötvözte a múltat és a jelenkort, felidézte a városra

erősen ható török hódoltság emlékét. A kevert stílusú bútorzat kényelmes volt, részleteiben teljesen trendi, és mégis tökéletesen passzolt az épület korához. Este

elmentünk vacsorázni, és miközben elfogyasztottuk az ételünket, hallgathattuk az utcazenészek szép muzsikáját.

A következő napon megtekintettük a Varázstornyot, ahonnan az egész várost be lehet látni. Az épületben különféle fizikai és csillagászati programokon vettünk részt.

Az egerszalóki sódombot is felkerestük, ami egy érdekes természeti képződmény. Néhány évtizede kőolaj és földgáz után kutattak, de a fúrt kútból forró termálvíz tört fel, ami a levegőbe párolog, ezáltal a só kicsapódik, és látványos, többszínű sódomb alakult ki. Utunkat a Szépasszonyok völgye felé folytattuk. A hegyoldalba vágott pincék sora a helyi termelők borait kínálja.

A hét utolsó napjaiban Mezőkövesden, egy wellness hotelben szálltunk meg, ami a kénes gyógyvizéről, balneo terápiás szolgáltatásáról volt híres.

Utolsó napon kitérőt tettünk Lillafüredre, megcsodáltuk a Palotaszálló épületét és teraszos parkját, a mellette csobogó vízesést. Csónakáztunk a Hámori-tó nyugodt vizeitükrén.

Gyorsan elrepült a 6 nap, és kiderült, hogy a saját országunkban is számtalan érdekes hely várja a kíváncsi felfedezőket. Felismertem, hogy aki nyitott szemmel jár és érdeklődő, az hosszas előkészületek nélkül is élménygazdag nyaralást valósíthat meg.

Kósi Boglárka 8.a
Landerhegyi Sportiskolai Általános Iskola